

Kulový blesk

ráno probudil z nepokojných snů, shledal, že i nestvůrný hmyz. Ležel na hřbetě tvrdém jak dl hlavu, uviděl své vyklenuté, hnědé břicho ztuhami, na jehož vrcholu se sotva ještě držela nesklouzla dolů. Jeho četné, vzhledem k ostaé nohy se mu bezmocně komíhaly před očima. Co el si. Nebyl to sen. Jeho pokoj, správný, jen trochu íval klidně mezi čtyřmi dobře známými stěnvla rozložena vybalená kolekce vzorků soukenodní cestující -, visel obrázek, který si nedá-

vno vystřihl z jednoho ilustrovaného časopisu a zasadil do pěkného pozlaceného rámu. Představoval dámu, opatřenou kožešinovou čapkou a kožešinovým boa, jak vzpřímeně sedí a nastavuje divákovi těžký kožešinový rukávník, v němž se jí ztrácí celé předloktí. Řehořův pohled se pak obrátil k oknu a pošmourné počasí - bylo slyšet, jak kapky deště dopadají na okenní plech - ho naplnilo melancholií.